

maatte kunne begrunde, at alle disse Personer undergives en lempeligere skattemæssig Behandling end andre Skatteydere. Dette Forhold forefindes i den varigt nedsatte Erhvervsevne, som karakteriserer disse Personer i Mod-sætning til yngre og helbredsmæssigt normalt udrustede Personer, der har Muligheden for ved større Initiativ og Arbejdsindsats at forøge deres Indtægter. Ligesom der allerede ved Bestemmelserne i Statsskattelovens § 23, Stk. 7, forefindes Hjemmel for de lokale Skattemyndigheder til i enkelte Tilfælde, hvor særlige Forhold, bl. a. Sygdom, taler for, at en skattepligtig ikke ansættes af sin fulde Skatteindtægt, bevillingsmæssig at indrømme den paagældende en Nedsættelse ved selve Ansættelsen til Indkomstskat til Staten, som *automatisk faar Virkning ogsaa for Ansættelsen til fælleskommunal Indkomstskat, jfr. Lov Nr. 100 af 14. April 1937, § 13, og til personlig Indkomstskat til Kommunerne, jfr. Lov Nr. 28 af 15. Februar 1937, § 8, Stk. 2*, synes der for hele den her omhandlede Skatteydergruppes Vedkommende i den for Gruppen karakteristiske varige Nedsættelse af Erhvervsevnen at foreligge et Forhold, der gør en generel Indrømmelse af et efter Indkomsten aftrappet Nedslag i selve Ansættelsen rimeligt og paakrævet.

Lempelserne skønnedes at ville medføre en Nedgang i Statens Skatteindtægter paa 5—6 Mill. Kr., hvortil for den fælleskommunale Indkomstskats Vedkommende kom 3—4 Mill. Kr.

Lovforslaget fik i Folketinget en velvillig Modtagelse, om end der fra flere Sider blev fremsat Ønsker om mere vidtgaaende Ændringer i Ligningsreglerne. I det Udvalg, der nedsattes til Behandling af Sagen, enedes samtlige Medlemmer med Undtagelse af det kommunistiske om at indstille Lovforslaget til Vedtagelse i uændret Skikkelse. Fra kommunistisk Side stilledes Ændringsforslag om, at Begyndelsen af den nye § 5 skulde affattes saaledes:

„Ved Skatteansættelsen for Skatteaaret 1948—49 gives der for Personer, hvis skattepligtige Indkomst ikke overstiger de nedenfor angivne Maksimalindkomstbeløb, i selve Ansættelsen et Nedslag, der beregnes under Hensyn til, om den paagældende efter Reglerne i Statsskattelovens § 8 skal betragtes som Forsørger eller ej, med de nedenfor anførte Beløb, dog højst med Forskellen mellem den paagældendes skattepligtige Indkomst og Maksimalindkomsten for den Gruppe, til hvilken Skatteyderen vil være at henføre efter nedenstaaende Regler.“